

Část třetí

Nástrahy karmy

*Vidět, co máme před očima, vyžaduje
neustálý boj.*

– George Orwell

Pohár zapomnění

*Proběhly tisíce změn.
Dívej se vždy na přítomnost, neboť,
přemýšlíš-li o minulosti, vzdaluješ se
od svého pravého Já.*

– Růmí

Když jsme v minulosti žili, proč si nepamatujeme, kým jsme byli? Musíme vědět o svých minulých životech, abychom mohli vyrovnat karmu, která z nich pochází?

Podle řecké mytologie se duše, které právě zemřely, a ty, jež jsou připraveny se vtělit, musí napít z vod řeky Léthé, což způsobí, že duše zapomene na svůj minulý život. Gnostický text *Pistis Sophia* hovoří o tom, že duše pijí „vodu zapomnění“. Podle doktora Iana Stevensona mnoho Thajců, kteří si vybavují minulý život, tvrdí, že jim před znovuzrozením nabízeli „ovoce zapomnění“.

Tento závoj zapomnění má důvod. Je jím milosrdenství. Jak kdysi řekl Gándhí: „Je laskavostí přírody, že si nevybavujeme minulá zrození... Život by byl obtížný, pokud bychom

nesli tak děsivé břímě vzpomínek.“ Přesně to se přihodilo Šanti Dévi a Peterovi, jejichž příběhy jsme uvedli v předchozích kapitolách. Když se Šanti setkala s rodiči z minulého života, propukla v pláč a museli ji od nich odtrhnout násilím, aby se vrátila ke své současné rodině.

Chlapec Peter byl, jak si jistě vybavujete, pohlcen minulým životem policisty. V jeho případě rodiče nechápali, co se děje, a nevěděli, jak tomu čelit – jeho matka mu ve skutečnosti řekla, aby si přestal vymýšlet – Peter proto neměl podporu a prostředky, které by mu pomohly situaci zvládnout.

„Peterovi rozhodně neprospělo, že si vybavil minulý život a zdá se, že mu to ztížilo přizpůsobení se tomuto životu,“ napsala doktorka Helen Wambach. Uzavřela, že „předčasný vstup do zkušeností, které mohly být traumatické, zkrátka zvyšuje obtížnost přizpůsobení se našemu současnému životu.“ Ale děti, které si vybavují minulý život mohou díky správnému vedení a péči svým vzpomínkám lépe porozumět a vyrovnat se s nimi.

Doktor Christopher Bache ukazuje další důvod, proč jsou nám vzpomínky na minulost skryty. „Tím, že nás izoluje od naší širší osobnosti,“ říká, „nám ztráta paměti pomáhá zesílit naši schopnost učení, neboť nám umožňuje plně se soustředit na naši současnou zkušenost. Jsme-li vyrušeni a věnujeme-li tomu, na čem pracujeme, jen část své pozornosti, obvykle se

to na výsledku projeví.“ Doktor Joel Whitton a Joe Fisher připojují: „Stejně jako je pro studenta zbytečné znát odpovědi dřív, než přijde ke zkoušce, zkouška života vyžaduje, aby byly určité informace dočasně drženy mimo dosah vědomé mysli.“

Vzpomínky na minulý život by se neměly brát na lehkou váhu. Uvědomíte-li si minulý život, karma tohoto vtělení se dostane do popředí a nelze ji nadále ignorovat. Vzpomínky se mohou stát dokonce přítěží. To je jedním z důvodů, proč bychom se ke vzpomínkám na minulé životy neměli snažit dostat předčasně: nemusíme být vždy připraveni čelit jim nebo karmě, kterou přináší do našeho života. Proto Bůh závoj zapomnění zvedá pouze tehdy, je-li ve vzpomínce na minulý život něco, co se naše duše musí naučit, a jsme-li připraveni se s tím vyrovnat.

Stalo se, že mi lidé řekli, že jim jasnovidci odhalili minulý život, když byli mladí, a stále to nemohou pustit z hlavy, ani po deseti nebo dvaceti letech, a příliš se zabývají touto jedinou informací, zatímco by měli věnovat pozornost a energii růstu a vyrovnávání karmy teď v přítomnosti, tam, kde je třeba jednat. V některých případech byli přemoženi pocitem sebezavržení a viny.

Další varování: to, že někdo je médium nebo to o sobě tvrdí, neznamená, že všechno, co odhalí, je čistá pravda nebo že jde o celou pravdu. Je také důležité mít na mysli, že místo, v němž

jsou uzamčeny vzpomínky na minulý život, je uvnitř nás a je velmi intimní; možná tam nechceme jen tak zvat ostatní.

Každý z nás žil konstruktivní i méně přínosné životy. Nepotřebujeme však znát všechny detaily, abychom odstranili špatnou karmu a duchovně rostli. Stav okolního světa je mapa, která nás má dovést k našemu úkolu v tomto životě.

Karma není osud

*Karma má velký význam,
ale ještě důležitější je výběr.*

Karma není nic jiného než podmínka výběru.

– El Morya

Čímkoli jste nebo nejste, vše je vaším přičiněním – špatné, dobré i únavné. To je podstata karmy.

Ať čímkoli jste nebo nejste, můžete to změnit. To je také v podstatě karma. To proto, že *karma není osud*.

Karma nám může pomoci porozumět tomu, jak jsme se dostali tam, kde jsme – ať už jde o stav našeho života, události, které se dějí v okolí, lidé, s nimiž se setkáváme. Neříká nám ale, jak na tyto podněty budeme reagovat. To je zcela na nás a právě to určuje náš osud. Karmu jsme vytvořili vlastní svobodnou vůlí. Svobodnou vůlí ji můžeme i vyrovnat. Jediné hranice našeho rozvoje jsou ty, které jsme si sami stanovili.

Vyžaduje-li karma naši předčasnou smrt, je například možné zasloužit si delší život změnou v srdci. Sloužíme-li celým srdcem lásce, život se nám odmění. Nic není definitivní, dokud to

definitivním neuděláme, a nic není předurčeno, dokud sami nevytvoříme svůj osud.

Výzkum doktora Whittona o tom, co se děje mezi životy, ukazuje také, že život obsahuje jakési karmické „testy“. To, zda v nich budeme úspěšní, určuje, jak rychle se budeme v tomto životě vyvíjet. Poskytuje působivý příklad mladého muže Steva, který neměl rád svého otce.

Když jeho otec ležel nemocný v sanatoriu na Miami, Steve ho téměř nechodil navštěvovat. Jednoho dne měl nutkání navštívit otce; když dorazil, uviděl, že dýchací přístroj jeho otce se uvolnil a starému pánovi se velice těžko dýchá. Steve měl na výběr: mohl nechat svého otce umřít, nebo běžet pro sestřičku. Chvilku se rozmýšlel a pak zavolal sestřičku, která přístroj znovu umístila.

Později, když mu bylo dvacet devět, Steve srazilo z kola nákladní auto. Nehoda mohla snadno skončit smrtí, Steve měl ale štěstí a vyvázl jen se zlomenou nohou. Po čtyřicítce se Steve v hypnóze dozvěděl, že tyto dvě události jsou úzce spojeny a že o tom věděl ještě před narozením. „Scénář mé karmy jasně ukazuje, že příhoda s mým otcem je zcela určitě důležitá zkouška, kterou jsem měl podstoupit,“ říká. „Když mu dokážu odpustit, co mi udělal – podle všeho v průběhu několika životů – přežiji tu nehodu na kole.“

Ještě zajímavější je, že podle Steva jeho chování v minulosti nasvědčovalo tomu, že otce

pravděpodobně nechá zemřít. Protože proti očekávání zkoušku složil, první plán pro jeho život skončil a „náčrtky plánů pro další životy se mohou uplatnit ještě v tomto životě“. Volba, kterou učinil, rozhodla o jeho osudu, nikoli naopak.